

درعابده اعلامده (آرولاك) غزتمسى اداره خانبه
ՊՈԼԻՍ, Ղալարիա, Խոստովնիսկա խոս
Les annonces sont reçues
la Direction du Journal "AREVELK",
Galata, CONSTANTINOPLE.

Նամակ կամ ուրիշ քննարկներ պիտի ուղղվի
ԱՐԵՎԵԼԻՔ ՕՐԱԲԵՐԹԻ
ԽՐԱՄՉԱՆԻ ՕՐԱԲԵՐԹԻ

20 ՓԱՐՍ

ՆՈՒՊԱՐ ՓԱՅԱ

ՇԱՆՆԱԳՐԱՆ ԿԱՐԳԱԿՆԵՐ

Նուպար-Շաննագրան վարժա-
րանը, երկար տարիներ իրարու քով
կցեց երկրպագու պաշտական մար-
դուհու և ուսանող պաշտական վարժա-
պետին անունները: Այս հաստատու-
թիւնը 1866է 1876 շատ օգտակար
եղաւ: Թրքահայաց կրթական գործին:
Նուպար փաշայի մահուան առթիւ,
կարծէ ուրուագծեալ այդ վարժարանին
հիմնադրութեան պարգևները, և խո-
սի այն յարաբերութեանց վրայ զորս
Շաննագրան վարժապետ ունեցած
է իր բարեկամին և բարեբաղին՝
Նուպար փաշայի հետ, — հոգեւոր վար-
դապետին իւր բաւերով:

Նուպար փաշա, մեծ իմացակա-
նութեան և մեծ զարգացման տէր լին-
ալ, միշտ համակրած է իր այն աղ-
ջակիցներուն որոնց քով դասած է
ինքն ու զիստ իմ իմ: Բարեբաղն
է զանոնք, օգնած է անոնց ի հարկին,
և հայ տաղանդներուն առեւել միայ
բաց պահած է իր սիրան ու քսակը:
Ատոնցմէ եղած է նաեւ Շաննագրան
վարժապետ, որ թիւրքաւար, ի հիւ-
ստան արդէն՝ 1864ին եղբայրու եր-
թաւով, նախարարապետին գտած է
եղբոր մը հիւրընկալութիւնը: Հոգե-
ւոր վարժապետին կողմէն աճէն մէկ
տողին մէջ մարդ, եր կարգաւ այն
խորունկ սէրն ու երախտագիտու-
թիւնը զոր փաշան ու իր ընտանիքը
ներշնչած են անոր:

Շաննագրան վարժապետ 1865ին
յունուարին պատրաստած է իր կտա-
կը Դանիելի մէջ: Այդ կտակով ոչ մի-
այն կտակակաւոր կարգած է Նուպար
փաշան այլ և կտակած է անոր իր
հօրմէն մնացած թանկագին մէկ ա-
ւանդը: Մարգարէի Աւետարանը,
կը գրէ վարժապետը իր կտակին մէջ,
որ իր ընտանիքին ինչ մնացեալն է և
որ արարեալ յոյժ հազուադէպ է,
որովհետեւ ոչ էլ միւսմէն, ոչ երեսու-
ղէմ, ոչ Վանիակի նմանը չի կայ,
որոյ համար ինչ շատ անգամ 1500 (ս)
տալով կամեցան գնել և ես չկամե-
ցայ մեր աղքէն հանել, վսեմ: Նու-
պար փաշային կը ձգեմ իր յիշատակ
նշանակալից անմոռաց սիրով, այն պայմանաւ
որ որդւոյ որդի իր ընտանիքին մէջ
պահէ: Վարժապետը Նուպար փա-
շայի կնոյ մօտիկ հանրմէն իր թողու
25 հին դրամներ իբր լոնտոնիցի
երախտագիտութեան ապացոյց է և իր
նամակաւոր յոյժ սիրով: Պարոն Նու-
պար փաշային սիրով յիշատակ կը ձգէ
որ ըստի տեսնէ զինք յիշէ:

Ինչ գործողութեան, ինչ ման-
րական սիրով արտայայտութիւն այս
տողերուն մէջ:

Սակայն այս կտակը պարտքեր ալ
կը գնէր Նուպար փաշային վրայ: Շան-
նագրան վարժապետ կը յանձնա-
րարէր անոր վաճառել իր բոլոր գոյ-
քերը՝ արժեթիւղներ, ոսկի տուփեր,
ժամացույցներ, գրքեր, և, և գոյա-
ցած գումարը, որ ըստ իր գնահատ-
ման պիտի ըլլար հաղար անդլիա-
կան ոսկի, ըստ հարկերի մինչեւ որ
հասնէր 4000 անգլիական ոսկիին:
«Այս գումարը ինչ տեղում միայն
շտովացնել գիշերօթիկ դպրոցի
մէջ հաստատութեան, ուր իր անունով
առաջ աշակերտ պիտի պահուէին
այդ աշակերտները երկրեցական պի-
տի ըլլային, գաւառային չըլնանա-
նէրու մէջ գիտութիւն և գրականու-
թիւն տարածելու համար: Հմուտ ե-
րկրեցականներու պատրաստութեան
յարաքանչեւ այս հաստատութիւնը,
որ տարիներ ետքը Արմաշի վանքին
մէջ պիտի իրադարձէր, երբեք եղած
էր Շաննագրան վարժապետին կեան-
քին:

1849ին, երբ Պոլսի եկած էր ա-
ռաջին անգամ, սիրելի դասնալով

Շատեան Յովհաննէս պէ. ի, համոզա-
կէր զայն կրեական բարձրագոյն վար-
ժարան մը հաստատել, որուն տեսչու-
թիւնը պիտի յանձնէր իրեն: Սակայն
յայտնի է թէ ժամանակին խաւարա-
միտները հալածեցին լուսավար վար-
ժապետը, բողոքականի սկզբունքներ
դասն իր քարոզութեանց մէջ, «Կա-
նաց թուղթ» ին վրայ իր գրածները
քննադատեցին, դատաւարի վաւե-
րականութեան մասին իր յայտնած
կարծիքները դատաւարեցին: Կր-
նական ժողով մը գումարուելով
1850ին, ուր ներկայ էին ժամանակին
Պատրիարքը և բարձրաստիճան եկե-
ղեցականներն ու ամբիոններն ալ, Շա-
նագրան գրեթէ դատաւարաւորե-
ցաւ իր կրօնական տեսակետով չա-
փազանց աւաղիմական գաղափար-
ներուն համար: Եկեղեցական վար-
ժարանի ծրագիրն ալ բնականաբար
չկրցաւ իրականանալ, և վարժապե-
տը անցաւ Փրանսա ու Անգլիա, ուր
զբաղեցաւ մատենագրական և լրա-
գրական հրատարակութիւններով:

Տանըհինգ տարի ետք Շաննա-
գրան կը գրէր իր կտակին մէջ: «Ինչ
որ ես իմ կենդանութեան չկրցայ ընել
իմ մահուանէս յետոյ կը յանձնեմ իմ
կտակակաւոր Վսեմ Նուպար փաշային
որ ընէ:» Եւ հազար ոսկին կտակե-
լով, չէր համարձակած կարգաւ
փափաք յայտնել որ մնացած գումար-
ը իր նուպար փաշա իր կողմէ տայ:
Միայն թէ իր այս ներքին փափաքը,
նորով լինէր, շատ նորով լինէր զար-
կնել առած էր գրելով: «Իմ անուն
փոխ չէ որ յիշելի կամ ոչ, բաւական
է միայն որ իմ փափաքը կատարուի:»

Այդ փափաքը կատարուեցաւ, և
վարժապետին մահէն գրեթէ տարի
մը ետքը, թէն իր մտադրած պայ-
մաններէն տարբեր կերպով, Ներսէս
Վարժապետան, որ խաղաղին եկե-
ղեցիին մէջ խօսեցաւ Շաննագրանի
գաղափարին վրայ իր ամէնէն պերճա-
րօտ դամբանականներէն մէկը, քիչ
ետքը, երկարատեւ գնաց, տեսակցեալ
Նուպար փաշայի հետ, որ ի յիշատակ
իր երբոր՝ Առաքել պէ. Նուպարի,
նուիրեց Շաննագրանի կտակած
գումարին երեքին չափ ալ՝ Նու-
պար փաշայի կողմէ Ներսէս Վար-
ժապետեան և Իրիգոր Արքեպիս Երե-
միակ կարգուեցան բացուելիք Նու-
պար-Շաննագրանի գիշերօթիկ վար-
ժարանին: Այսպիսի Իրիգոր Էփէմի
աւարակեց վարժարանը հաստատել
Խաղաղի և հոն բերել տասը ժա-
նապետներն: Կատարուեցին հոգե-
ւոր վարժապետին կամքին համաձայն:

Այսպէս հաջաւորեցաւ Շաննա-
գրան վարժարանը, գրեթէ տարի
մը ետքը Շաննագրան վարժապետի
մահէն, որ տեղի ունեցած էր 1865
օգոստոս 29ին: Վարժապետը թա-
ղուեցաւ Խաղաղի՝ ձեռնդրեան
Մկրտիկ Սմիթի գաղափարին մէջ,
և իր վարժարանը բացուեցաւ Խա-
ղաղի մէջ ձեռնդրեան տան մէջ, ուր
ուսանողներ և կրթատեղի ամբիոն
ապրած էր այնքան երկար տարիներ:

1866էն 1876, այս գիշերօթիկ
վարժարանը Կ. Պոլսոյ Հայոց ամէնէն
նշանաւոր կրթական հաստատութիւնը
կը դառնար: 1838ին Սէրէփեան
Յովհաննէս ամբիոնի Խաղաղի մէջ
հաստատած առաջին գիշերօթիկ վար-
ժարանէն ետքը, որ ժամանակին
բաւական կարեւորութիւն ստացաւ
իբր կրթական կեդրոն, երկրորդ գի-
շերօթիկ հայ կրթարանն էր որ կը
հաստատուէր Պոլսոյ մէջ: Իւրեք բա-
նիկներէն Հայերը այս վարժարանը
սկսած էին զրկել իրենց գաւառները,
հանելով զանոնք եւրոպական «բո-
լժ» ներքէն ուր օտար կրթութիւնն
միայն կը ստանային: Սիւնն Միլա-
նիէն, յետոյ Համբուրգէն, Իմփե-
նան, յետոյ Մարկոս Արքեպիսան
անոնք կը ըլլային վարժարանին,
որ ըստի մը տարի շարունակաբար

Կընծայէր ազգին քիչ շատ զարգա-
ցած ընթացակարներ: Վարժարանին
վարչուն օրերուն, Նուպար փաշա ալ
կու գար այցելել այն հաստատու-
թիւնը, որուն հիմնադրութեան մէջ
այնքան կարեւոր դեր ունեցած էր:
Սակայն այս բարեկարգ փիւսկը շատ
չտեսնէր 1876ին արդէն վարժա-
րան խանգարուած էր, և քիչ ետքը
կը փակուէր, զբաղակալ իր բո-
լորովին սպառեւէ ետքը: Ենթեր կը
մնար միայն, և ան ալ ծախուեցաւ
հոսկ ուրեմն ըստի մը հարկը ու-
կիլ՝ որ Պատրիարքարանի պէտքերուն
յատկացաւ:

Սոսեան հաջ կ'ոչնչանար այս կր-
թական հաստատութիւնը որ երբեք
եղած էր Շաննագրանի վարժապե-
տին և որ իրագործուած էր շնորհիւ
Նուպար փաշայի աջակցութեան: Օր մը
անշուշտ այդ վարժարանը պիտի ու-
նայայ իր պատմութիւնը, որ պարզ
անոր փակման պատճառները և
պարագաները՝ աղաղիչ սերունդներու
առջեւ, պատասխանատուութիւնները
ճշգրտել:

ՀԱՐԱՆ ԱՍՏՈՒՐ

ՆՈՒՍԿ ՏՐԱՊԵՉՈՒՆԷ

ՏՐԱՊԵՉՈՒՆ, 11 Յունիս

Ժամանակէ մը ի վեր արդէն ունի-
ք Հայաստան ընկերութիւն մը որ կրթա-
բարձրացնելու համար հաստատուե-
ցաւ: Դրան համար անհրաժեշտ էր
մէջ ընկերութեան կը կտակարար, Այս ան-
գամ, գաւառական ազգ. Վարժապե-
տեանց այս օգտակար ձեռնարկը, որ
ուրիշակալ է և անկողնային խաղաղ-
քիչ մըն ալ նախանշելի աշխատանք
կրթութեան ընկերութեան մէջ և կրթա-
բարձրացնելու համար: Ինչպէս ընկեր-
ութեան կը նախանշել իրենց արժանա-
թիւնը, մինչ մեզ՝ երեսուցորդներ՝ կի-
րակի օրերը սեղ մը չունինք որ մեր ժա-
մանակը անցնենք, փողոցներէն ու սը-
հարներէն գտաւ:

Սակայն գոյգրով հաշուեմք Տրապե-
չոնի Հայաստանի այս ուսումնասիր
խորհուրդը, միայն կողմէն ալ չենք կրնա-
ք չինել թէ իրենց մէջ մէկը չգտնուեցաւ
որ յաճախ առէր մասնակցել թատերա-
սիրներու խումբի կը կարծեցողութեան
մէջ ընկերութեան անդամները, որոնք տեղի
պիտի ունենան Բարեկենդանի օրերուն, յո-
գուտ ազգ. երեսուցորդ արժանին: Սակայն
թող չխնայեմ Պոլսեցիները, թէ օրերը
չենք չգտնուեցաւ: Տրապեչոնի մէջ որ բնիկ
վրայ էլ կըլլայ յոյժաբար, պատճառը անկա-
րողութիւնն չէր, այլ բարձրանալը որ հոս
ալ արժանի է մեր բարեբեկին: Բայց այս
նորոգութիւնը թատերական չէ՛նք անցնա-
նէր: Իրենց առաջնորդ ունենալով ըստի
վրայ գիշերօթիկները որոնք աստիճան
երեւոյթ են: Տրապեչոնի բնիկ վրայ,
աշխատեցան գտնել այնպիսի խաղեր ո-
րոնց մէջ կրթական չէ՛նք չգտնուեցաւ, ու ի-
րենք առանձին լրացնել ուղեցին այն
պակասը զոր ընդ մեր բարեկենդանի օր-
երուն:

Այս առթիւ հրապարակաւ շնորհակա-
լութիւն կը յայտնենք այն հարուստ Յոյ-
նիս որ իր թատերական ձեռնարկով մեր
թատերականները, ողբալուստ Հայոց
էր ինքնազգային: Ուրեմն բան մը պակաս
չէ մար յայտնաբերուեցաւ, այս միայն հա-
րապետութեան համակարգը որ կը յու-
սանք թէ շարժող գաւառի թէ՛ բացառի-
կան և թէ՛ գրականութեան օժանդակու-
թեան:

Այսպէս անցողակի յիշեմ նաեւ այն
հանդիմանը որ գոյգրին մէջ արուեցաւ Կա-
ղաղի առթիւ: Սակայն ու աշխատե-
տեցի հաւաքուած՝ ուսուցիչներու և ու-
սուցչուհիներու խումբին ներկայութեամբ
էր Ուսումն. խորհուրդի անդամներուն
հարկութեան տակ՝ զարգացան երգեր
երգեցին: Օրերը մը ընթացան հաշիւ
կրթական երգեր, նոյնպէս տղայ
մը. զարգացան նաեւ զանազան խաղեր
կատարեցին, ու դեռ տարի օրերը այս պա-
րենքին:

Այս մանկական հանդիման վերջը շա-
քար ու նորիմը բաշխուեցաւ տղոց՝ որոնք
ուրախութեամբ սեղանեցան:

ՄԵՐ ԲԱՇԱՊԱՐԻՐԵՐՈՒՆ ԵՒ ՓՈՒՍՏԱՆԵՐՈՒՆ

Մեր գաւառի պատ. բաժանորդներէն
կը խնդրենք որ անշաղկապ իրենց զին-
քունք թափաղակները ուղարկեն մեզի:
Հայաստան պարագային պիտի ստեղծուի
թիւրքերու առաջնորդ զարգացնել:

Նաեւ գաւառի մեր պատ. գործակա-
ններէն ալ կը խնդրենք որ եթէ բաժա-
նորդներէն գտնուած գրքով ունին ըս-
վելին, ժամանակ չհորանջելով զրկեն:

ՈՒՆԻՈՒՆ ԿԱՅՍԵՐ ՍԵՂԱՆԸ

Պ. Մոսիս Լիօսի այս օրերս հասն ար
հրատարակած է Ռուսիոյ Եփրատ Բ. Կա-
սեՐ Գիշերի կեանքին վրայ՝ ուրիշ կը հա-
ղիմ հիշատակաւ հասնուած:

Երբեք արեւելեաններուն մէջ, Ռու-
սիոյ արեւելեան մէջն է անոնցմէ՝ որոնք
ամէնէն չենք և ամէնէն ալ նորս ան-
գամ ունին: Հետաքրքրական է հաստա-
տել ֆրանսական սեղանին նախնարու-
թիւնը: Ռուսիոյ պէս երկրի մը մէջ, ուր
օժիւղ արտադրութիւնը, ցեղի ու կլիմայի
պահանջները առելի պիտի յարմարէն աղ-
գային կարգ մը անդարար կերակու-
նէրու:

Գարուն սկիզբէն ի վեր, Ռուսիոյ ար-
քեւիքին սեղանները ֆրանսացի խոհա-
բարդի վրայ դարձուցած ըլլաւ: Եւ
Ռիբլին է՛ ծանոթակցին ամէնէն հոգակար
խոհարարութեան մէջը, որ առաջին
անգամ ֆրանսական սեղանը մտցուց Ռու-
սիոյ արքեւելեան մէջ: Ռիբլին, մեծ հա-
րատութիւն դիմել հոն, և առկա պատ-
ճառ եղաւ որ շատ մը նախնարներ հա-
կաւորութիւն յարուցանեն իր
Բայց իրենց արք. Ա. որ տէրն էր անոր,
օրինաւորապէս շահուած կը նկատէր այդ
հարստութիւնը՝ ինչ որ կը հաստատէ հե-
տեւեալ մանրամասնը:

1814 մարտ 31ին, Իլյան Բայլան
որուն տունն էր ինչպէս կայսրը տեսակցու-
թեան պահանջ խաղը հաշակարար խոհա-
բարդի վրայ դարձուցած ըլլաւ:

— Բայց ամէնէն փափակ մարդն է,
ըսաւ Աղեքսանդր Ա.:

Այդ միջոցին, կայսեր հետեւորդն
էին մէկը՝ ինքնաշատ մը ապահովարար,
չարմատութեան առեւտրէ:

— Այո, և մեծ ալ հարստութիւն մը
դիմած է Ջիւր վեհապետութեան ծառա-
յութեան մէջ:

— Բայց շատ արդար է ատիկա, շա-
րունակեց կայսրը: Ռիբլին մեզի ուսեղ
ուրիշեցաւ, իսկ մը՝ զոր կ'անցիտանայինք
իրմէ առաջ:

Սեղանի հոգը՝ Ռուսիոյ արքի կայսեր
օրով, յանձնուած է արքունից հրամա-
նատար կոմս Բայլին Պէնզենաբերի: Կոմսը
իր հրամաններուն տակ ունի Բալմուտ Գու-
նիկը՝ տեսակ մը ընդհանուր մասնակարար
որուն տիրոջը՝ քննադատի աստիճանին
կը համարաւորուեցան: Բալմուտ Գու-
նիկը համարուեցաւ ու սուր կը կրէ: Ժամանակ
մը՝ պէտք էր հաստատութեան երբեք
ընել կայսերական գիւղատնտեսին և ըն-
դանքը Ռուսիոյ հպատակութիւնը: Այդ
հպատակութեան խնդիրը ընդունած է այ-
սօր: Երկար աստիճ ի վեր այդ պաշտօնը
կը յանձնուէր մի միայն Գաւառագիւղերու:

Բալմուտ Գու-նիկը՝ որ փորձուած
խոհարարներու մէջէն կընտրուի, սեղա-
նին ընդհանուր մասնակարար ըլլալը գտաւ
միևնայն աստիճան պէտք է նաեւ կայսերա-
կան պալատին պատասխանատուութեան
Արքեւելեան հրամանատարին հետ՝ որուն
կերպով և թիւրքապէս էր, կը պատրաս-
տէ ձեռնարկները ըրող աշխատանքներու:

Այդ պատասխանատուութեան գործը
այն առաջինի կարեւոր է որ Բալմուտ
Գու-նիկին իր հրամաններուն տակ ունի
12 գրագիրներ՝ որոնք ամէն տեղ կը յե-
նալին իրեն: Ատոնցմէ գտաւ կան նաեւ
235 այլևայլ պաշտօնականներ՝ որոնք ուղ-
ղակ իր հրամաններուն տակ կը գործեն:

Բալմուտ Գու-նիկն այդ բացա-
ռիկ պատասխանատուութեան շնոր-
հիւ ստացած է մեծ կարեւորութիւն մը:
Հայաստան ֆրանսական կերակուրներու
նախնարութեան, կանոնադրապէս բաց-
մաքիւս առաջին կերակուրներ ալ կը
կրնայ Ռուսիոյ կայսերական սեղանին
վրայ: Ի. Եփրատ Բ. կայսրը իր հօրը պէս
մասնաւոր սէր մը ունի Պորչին և
Պիլին՝ առաջին ամենաբաւ պարտնե-
րուն համար:

Կայսերական սեղանին վրայ կ'երեւան
գաղմտական խաղաղարար, ինչպէս նաեւ
շատ մը պզտիկ ձուկեր զորս Գիշերա-
տիկին ծնէ: Եւ կամ Պալլին ծովուն ե-
րգերներէն կ'որոնէ: Այդ ձուկերէն,
Ջարը ամէնէն առելի կը սիրէ: Եփրատին
և Գիշերապէսին ալ զիստարարար այդ
ձուկով պատասխանարկները գրեմը: Շարուն
մէջ՝ ուր գործահանդէսին ներկայ կը գտ-
նուէր Գաւառագիւղերը անոնցմէ մի մը
վերջացնելու համար հետաքրքրական

կէտ մըն ալ Ռուսիոյ կայսերական սեղա-
նին պէտք եղած ուսեղները ամբողջա-
պէս կը մատակարարուին Գաւառագիւղ-
մէ, բացի օտարներէն՝ որոնք ուղղակի
Օսթրաիան կու գան:

ԳԱՌԱՌԱՅԻՆ ԿԵՆՏՐԷ

ՋՐՈՐՉԵՐԻ ՀԱՆՐԱՊԵՏՈՒՆ

Յունուարի հինգէն է:

Այդ գիշերը Բայլան գիւղացին գրե-
թէ չէր ետնար. ամէն տուն մասաւ
կրնէ. հաշակարարական օժակին վրայ
կաթման կը վաճաճ. տան ծերունին իր
խալիքը (Թիւրքին չըլլաւ) երկարաց-
ցած կը հաշալ և կը ծխէ. բայց կուրծքը՝
ճարճաւորութեան վրայ կ'արեւուն տակ,
իր հարստութեան ու տղոց հրամաններ կու տայ,
ստեղծուած մէջ կ'երեւան Գիշերական ու
սեղանը անձոնի սիրին մը յեղանքին վրայ
կ'ուղկու ձէթով լեցուն կաւ ծրագը:
ամէն մարդ կը տեսնէ անհամբեր եկե-
ղեցւոյ զանգակին. մանուկ ու պատանի
կը ցնան. հազաւ են կայսրացոյն ըն-
դեսները. ձեռքերին մոտեր բռնած տա-
նելու Յիսուսի ծնունդը և Կիստը ի
բարձունքն երգելու:

Ժամը գիշերուած Յիւ գիւղացին սկսաւ
զոգանալ. ցուրտ ու պաշտաւ գիշեր մըն
էր. փողոցները լուսաւորուած էին ճրագ-
ներով. արանց ու կանանց լալիքներէն
մը՝ օմանց կուրծքին կամ կ'անակին վրայ
մանուկ ու օրորոցն իլուած՝ որ կը ճըլ-
ճայ բարկ ցուրտին, եկեղեցի կը լինէր,
Խոյնքով գիւղի Ս. Սատուած անհայ փոք-
րիկ, խաչածն եկեղեցին. զոյրները
կ'երգէին, բարեպաշտ գիւղացին կ'երգէր:
Պատարարը վերջնական ետքը, գոյրը
զեւ մոլի է արդէն. ամէ

նազան խնդիրներու մասին այդ տեղ
գիրներուն մէջ յայտնուած կարծիք

